

Pakkausarvoketjun kiertotalousosaaja -koulutus Podcast: Pakkausratkaisun suunnittelu kiertotalouteen

Tekstivastine

[Musiikki soi]

Nina: Tervetuloa kuuntelemaan Tampereen ammattikorkeakoulun Pakkausarvoketjun kiertotalousosaaja -koulutuksen podcastia.

Pakkausarvoketjun kiertotalousosaaja -koulutus on rahoitettu Euroopan unionin elpymis- ja palautumistukivälineellä (RRF), joka on EU:n elpymisvälineen (Next Generation EU) suurin ohjelma. Rahoituksen on myöntänyt Jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskus. Palvelukeskus edistää työikäisten osaamisen kehittämistä ja osaavan työvoiman saatavuutta. Palvelukeskuksen toimintaa ohjaavat opetus- ja kulttuuriministeriö sekä työ- ja elinkeinoministeriö.

Tässä podcastissa pohditaan pakkausratkaisun ja tuotteen kokonaisuutta sekä DFR asiaa eli design for recycling, mikä tarkoittaa sitä, että kuinka suunnittelussa otetaan kierrätys huomioon. Lopuksi hieman summataan asioita miksi ja miten näitä asioita kannattaa pohtia.

Nina: Mun nimi on Nina Kukkasniemi ja toimin täällä TAMKissa lehtorina ja tänään vähän jutellaan sitten tässä podcastissa Katja Kivelän kanssa näistä asioista. Terve Katja!

Katja: Terve

Nina: Kiva kun pääsit tänne juttelemaan mun kanssa. Ja voitaisiin aloittaa sillä, että kerro vähän meille kuka sä oot ja miten olet päätynyt näiden asioiden pariin?

Katja: Joo kiitos kutsusta. Miten mä oon päätynyt tähän. Niin on se, että mulla on pitkä ura UPM raflatacilla. UPM reflatac tekee etikettimateriaalia muun muassa kuluttajapakkauksiin ja nyt kun tiedetään, että markkina on muuttumassa ja puhutaan kiertotaloudesta ja pakkausten pitää kierrä, niin toki sitten meillä yrityksenä on siinä iso rooli ja mulla on itsellä myös henkilökohtainen kiinnostus kiertotalouden asioihin.

Sanoin, että mulla on pitkä tausta yrityksessä, noin kohta 20 vuotta ollut töissä etiketti bisneksessä ja on kiva ollut huomata, kuinka tämä kehittyy maailman mukana ja pitää kehittyä maailman mukana. Ja on tullut nyt selkeämmäksi, että pakkaus on kokonaisuus. Etiketti ei ole vain enää etiketti, vaan se mahdollistaa pakkauksen kokonaisuutta. Sitä myötä sitten olen myös tässä opiskellut näitä kiertotalousasioita muun muassa TAMKissa aikanaan suorittanut maisteri maisteritutkinnon kiertotalouspuolella.

Se oli oikeastaan semmoinen oikea sysäys, miksi rupesin työuralla menemään sitten siihen suuntaan ja kehittämään itseäni erityisesti näissä asioissa ja tutkimaan. Ja on hienoa ollut huomata, kuinka sitten sitä tietoa on voinut myös jakaa omalle lähipiirille, lapsille sukulaisille, ketä tuttavilla tässä vielä

tässä nyt on. Mutta myös sitten tässä ammatillisessa ympäristössä näitä osaamisia ja työn puolesta on sitten päästy myös mukaan näihin standardisointi ryhmiin ja työryhmiin. Eliikä sieltä saadaan sitten aika hyvää tietoa siitä mihin tämä on mennyt. Tämä on tosi tosi tärkeä asia ja hienoa, että tämä on myös osa nyt tätä podcastia ja voidaan yhdessä jakaa tätä tietoa eteenpäin.

Nina: Jes ihan mahtavaa. Kiva kun oot täällä tänään ja vähän lupasinkin tuohon alkuun jo, että ensin vähän jutellaan siitä, että mikä merkitys on pakkausratkaisun ja tuotteen kokonaiskäsitteellä. Niin aloitatko sinä vaikka avaamaan sitä.

Katja: Joo, mielestäni on tosi tärkeätä ymmärtää, että se pakkaus koostuu erilaisista komponenteista eli siellä on korkkia, etikettiä ja itse pakkausta. Ja ne kaikki yhdessä on sitten se mitä halutaan jatkojalostaa uudelleen uudeksi materiaaliksi. Että ei voi enää katsoa ehkä sitä, että tämä päämateriaali tässä pakkauksessa on vain ja ainoastaan se mitä pitää miettiä. Vaan jokainen niistä pelaa sitä roolia miten sitä voidaan jatkojalostaa tai jatkoohdyntää.

Se pakkaus on myöskin sellainen, jonka kuitenkin pitää toimittaa niitä perusasioita. Eliikä sen pitää myydä, sen pitää toimittaa tuote turvallisuusasioita. Tämä kiertotalouden mukainen suunnittelu on ehkä tullut osaksi kaikki ja niitä valikoimia, mitä meillä on aikaisemmin ollut. Jos se on aikaisemmin ollut kolme kriteeriä -myydä, tuoteturvallisuus ja sitten ehkä se hinta, niin nyt siinä on sitten se kiertotalous mukana.

Eli tosiaan täytyy ymmärtää se kokonaisratkaisu siitä, että mihin se on päätymässä. Sitten kun kuluttajan on käyttänyt ja mistä se lähtee se pakkaus.

Nina: Niin toi on ihan totta, oon samaa mieltä että se kuluttajakin pitää muistaa, että tässä kaikessa tavallaan se pakkaus on ratkaisu. Ja vaikuttaa sitten myös sen mielikuvaan ihan siitä brändistä, koska usein se on sille kuluttajalle ensimmäinen asia mitä se siitä tuotteesta näkee, että se ottaa sen pakkauksen käteen. Niin tavallaan sitä kautta myöskin pohtia sitä, että minkälaisen viestin se pakkaus sille kuluttajalle välittää, ja puhuuko se puhuuko ne tavallaan myös samaa kieltä sitten se pakkaus ja tuote. Tai pakkausratkaisuja mielellään myös puhuisin ehkä ihan pelkästä pakkauksesta niinku säkin tuossa sanoit, että kuuluu tosi paljon erilaisia tehtäviä sille pakkauksille ja erilaisia osia myöskin.

Katja: Kyllä ja ehkä tuohon vielä lisäksi sitten sen, että sillä on myöskin tällainen niinku sanoit niin se että sen pitää triggeröidä se ostopäätös, mutta sitten siellä on myös semmoinen piilovastuu mitä kuluttaja ei välttämättä näekään ja se on tosi tärkeä meille kaikille, jotka työskentelee pakkaus arvoketjussa ja että me huomioidaan se, että se kuluttaja tekee tietoisesti ja tiedostamatta tiettyjä päätöksiä.

Nina: Joo se on kyllä totta ja sitten toisaalta se ei myöskään saa johtaa harhaan sitä kuluttajaa se pakkaus, että sitten rehellisyys ennen kaikkea. Viherpesu on laissa kiellettyä ja näin pois päin.

Mutta sen voisin vielä tähän nostaa ennen kuin noihin DFR asioihin mennään tarkemmin niin, mun mielestä yksi TAMKin kollegoista, Eveliina Asikainen kiteytti tämän jutun aika hienosti, että mikään tuote tai pakkaus ei itsessään voi olla kestävä, vaan sen systeemin tulee olla kestävä. Ja sitten tässä tuotesuunnittelulla voidaan vaikuttaa siihen, että onko se systeemi kestävä. Ja yleensä sitten se loppukäyttäjä on usein se heikoin tai arvaamattomiin lenkki sitten siinä markkinalla.

Mutta siinä alustuksena. Aika kivasti nyt päästään mun mielestä keskustelemaan sitten näistä DfR asioista. Sä saat selittää tarkemmin, että mitä tämä design for recycling tarkoittaa.

Katja: No siinä onkin hieno haaste. Kiitos siitä. Design for recycling viittaa oikeastaan näihin dokumentteihin tällä hetkellä mitä on Euroopassa olemassa useimpia ja tunnetuimpia, ehkä joillekin tämänkin podcastin kuuntelijoille voi olla recycclass, joka tekee design for recycling guidelineeja tällä hetkellä erilaisille muovipakkauksille, mutta sitten löytyy muitakin muitakin HTP cyclos ja niin edelleen.

Mutta nyt sitten tämän uuden pakkauslain tai tulevan pakkauslain myötä tämä Packaging and packaging waste regulation. Niin siinä sitten itse asiassa tehdäänkin tällaisia Euroopan yhtenäisiä design for recycling guidelineeja. Elikkä mennään siihen oikeaan suuntaan, ettei ole monta vaihtoehtoa, vaan on yksi vaihtoehto, jossa sitten eri pakkaustyypeille määritellään erilaiset tasot, kuinka ne toimittaa sitä kierrätettävyyttä. Elikkä siinä arvioidaan sitten siinä design for recycling guidelineessa, DfR:ssä ihan juuri nimenomaan sitä koko pakkausta. Ja kuinka millaisilla pisteillä tai tai negatiivisilla vähennyksillä se sitten saa sen kierrätettävyyden arvosanan.

Ja ne on tosiaan nyt työn alla ne dokumentit ja 2030 niiden pitäisi olla voimassa. Se mikä hienous niistä nyt on niin on tosiaan se, että me saadaan yhtenäinen linja. Ja jos mietitään mitä Eveliina oli sanonut, niin nimenomaan sen systeemin kestävyden kannalta, että ei systeemi ole kestävä jos meillä on monta eri toimijaa ja monta eri tapaa toimia että pitää olla yhtenäinen.

Nina: Joo se on kyllä totta. Varsinkin nämä markkinatoimijat ja bränditalot, jotka toimii eri maissa ja eri markkinoilla. Kun joka maassa on omat pelisäännöt, niin yritä siinä nyt sitten toimia ja sitten näitä kierrätyssesteemeitä on myös erilaisia, niin oikeastaan tämä voisi olla semmoinen haaste tai haastava kysymys kun me tästä etukäteen jo vähän keskusteltiin että miksi on tärkeää esimerkiksi, että jos etiketeistä puhutaan, ettei paperista etikettiä liimata, vaikka PET-muovista valmistettuun pakkaukseen. Miten sä näet onko se ehkä sitten niin tulevaisuudessa enää?

Katja: Sitä voisi katsoa ehkä siltä kantilta, että meillä on tämän hetkinen tilanne. Ja siellä tosiaan esimerkiksi näissä tämän hetkisistä design DfR design for recycling guidelineeissa sanotaan, että paperista etikettiä ei kannattaisi laittaa PET-pakkauksiin. Ja se tulee pääosin siitä, että se PETin kierrätysinfrastruktuuri tällä hetkellä on pitkälti se mitä me suomessakin ollaan totuttu, kun me palautetaan pulloja ja siihen prosessiin ei haluta paperia, koska se ei erotu siitä PET-pullon massasta.

Mutta sitten kun mietitään tulevaisuutta ja näin omankin työnantajani puolesta, niin totta kai me kehitetään ratkaisuja, että se paperietiketti voisi toimia ja voisi kierrätettyä kunnolla siitä PET-massasata. Ihan on nimenomaan sen takia kun me taas tiedetään, että vaikka tuolla siivousaineet puolella se, miten me kuluttajana käytetään siivousaineita, niin se ei tarvitse muovista etikettiä ja siihen riittää paperietiketti toiminnallisuudeltaan. Niin silloin se on myös sen arvoketjun vastuu löytää semmoisia ratkaisuja, että voi sitten paperietiketin laittaa siihen pakkaukseen. Mutta se taas tarvitsee sen, että me ymmärrämme että mihin se kierrätysinfrastruktuuri on menossa tulevaisuudessa, mihin suuntaan nämä DfR:t on menossa erilaisten etikettiratkaisujen kanssa.

Ja mikä se on se skaalautuvuus sillä kierrättäjällä ja kierrätetyn jakeen määrällä mihin halutaan pyrkiä. Olet ihan oikeassa siinä, että tällä hetkellä monessa PET-pakkauksessa se ei ole hyvä ratkaisu. Mutta toisaalta sitten kun me tiedetään, että niitä kaikkia PET-pakkauksia tuolla maailmalla ei edes kierrätetä, niin se on ihan OK ratkaisu. Että nämä ei ole ikinä mustavalkoisia asioita tällä hetkellä vielä.

Nina: Niinpä. Ja tuskin ihan heti huomennakaan, mutta sekin on kyllä totta, että tavallaan tämäkin on ehkä vähän hämmentävää, että keskustelu siitä, että multimateriaaleja vai mono materiaaleja. Ja niihin monomateriaaleihin ollaan ajamassa tätä sen kierrätettävyyden takia, elikkä että se olisi vaan yksi materiaalista valmistettu, niin silloin se kierrätysprosessi on paljon helpompi kun sen

multimateriaalin kanssa, missä sitten saattaa olla vaikka useita eri muovilaaduista tehtyjä kerroksia tai kuitu kautta muoviyhdistelmiä tai mistä materiaaleista puhutaankaan. Niin se kompleksisuuden vähentäminen on varmaan myös yksi... tai onkin myös yksi näistä tavoitteista.

Katja: On ehdottomasti, jos ajatellaan tämänhetkistä paperin kierrättämistä, niin sehän nimenomaan perustuu siihen, että siellä on sitä yhtä jaetta ja se on tehokasta. Se on energiatehokasta. Se on myös rahallisesti tehokasta, niin kyllähän nämä kaikki draiverit ajaa myöskin sitten sitä tulevaisuuden muovi pakkauksen osalta. Että, tavallaan mitä yksinkertaisempi se kierrätys prosessi on ja mitä vähemmän siellä on niitä haitta-aineita, niin sehän on toki tehokkaampaa. Ei vaadi niin paljon energiaa todennäköisesti ja saadaan isompi määrä ulos tulevaa materiaalia ja sitten tullaan taas siihen systeemin kestävyteen. Kyllä se on just siihen monomateriaali suuntaan monessakin BfR:ssä menossa.

Nina: Totta kai siinä pitää sitten suunnittelussa ottaa huomioon niitä asioita, että mitä se tuote vaatii siltä pakkaukseltaan. Menetetäänkö esimerkiksi vaikka säilyvyysaikaa, kun mennään multimateriaalista monomateriaaliin, että aikamoista taiteilua myös tämän suunnittelun osalta sitten siinä kohtaa.

Katja: Se on just näin ja silloin mielestäni tässä pakkaussuunnittelussa ja yleensäkin pitää ymmärtää just se, että missä sitä pakkausta käytetään ja miten sitä käytetään. Niin kuin tuossa aikaisemmin puhuttiin, niin se ei ole vaan se kierrätettävyyden, vaan siinä on monta muuta asiaa mitkä pitää huomioida. Ja nimenomaan sen muun jätteen vähentäminen on kuitenkin on minun mielestäni se isompi hyvä kuin sitten se kierrätettävyyden. Nämä on semmoisia asioita varmaan mitkä balansoituu tässä matkan varrella mutta vauhti on tällä hetkellä tosi kova ja tuntuu että ne ratkaisut on vielä vähän jälkijunassa tulossa, mutta kyllä ne aikajajat kohtaa vielä.

Nina: Miten näet, että mihin tällä DfR:llä pyritään ja miksi on tärkeä ymmärtää myöskin, että mihin pyritään nyt jos vähän konkretisoi vähän vielä.

Katja: Mielestäni sillä pyritään just nimenomaan siihen, että meidän kaikkien ketkä pakkausarvoketjussa toimii, niin meidän olisi niin sanotusti helppo suunnitella, että meidän ei tarvitse kaikkia mieltä itse. Vaan on katsottu sen systeemin kestävyden kannalta, että mikä on se ultimaattinen paras ratkaisu.

Ja silloin kun meillä on tällainen DfR, niin se on myöskin hyvin selkeätä kaikille toimijoille siinä pakkausarvoketjussa, että miten ja kuinka meidän tulisi toimia, jotta meidän ei tarvitse laittaa niitä neitseellisiä raaka-aineita uudestaan tähän samaan pyörään, vaan me voidaan mahdollisimman pitkään käyttää näitä jo käyttöön otettuja materiaaleja. Ja mielestäni se miksi niitä DfR:ä pitää ymmärtää, varsinkin tässä tilanteessa kun niitä on vielä monia, niin on se, että jos nyt vaikka joku suunnittelutoimisto tai loppukäyttäjä saa kyselyn, että me haluttaisiin tällainen pakkaus ratkaisu ja mitä niissä vaaditaan, että onko se pyyntö edes järkevä? Kaikkeahan ei tarvitse oikeasti toteuttaa, jos se ei ole kestävä. Pitää ehkä ymmärtää niitä pyyntöjä mitä saa ja niitä ei voi ymmärtää, jos ei tiedosta, että tällaisia DfR:ä on olemassa tai mihin niillä pyritään.

Nina: Joo olen ihan sama mieltä, että ihan helppo ei ole edes lähteä liikkeelle miettimään näitä asioita tästä näkökulmasta. Ja voidaan tuossa lopussa vielä palata ehkä niihin vinkkeihin sitten myös, että miten pääsee liikkeelle tässä asiassa. Mutta miten näet, että miten tämä DfR tulee muuttamaan sitten tulevaisuuden vaatimuksia ja ajattelua ehkä myös.

Katja: No mun mielestä tulee muuttamaan erityisesti niin, että on selkeät tavoitteet sen pakkauksen uudelleen käytölle. Eli on tällaisia re-use vaateita, että kuluttaja käyttää sitä samaa pulloa tai

purkkia tai pakkausta uudelleen. Silloinhan se itse materiaalitehokkuus lisääntyy huomasti kun ei tarvitse tehdä aina uusia sen tilalle.

Ja sitten toinen asia mistä se lähtee, niin on sitten se tietysti, että meidän ei tarvitse sitä uutta neitseellistä materiaalia tuoda enää tähän systeemiin, että se niin kun nimenomaan mahdollistaa sen, että meillä on sitä kierrätettyä raaka-ainetta myös saatavilla jatkossa sen kierrätetyn purkin tai purnukan, pullon luomiseen, missä on kierrätetty materiaali. Että jos se meillä on DfR, niin ei se meidän kierrätetyn raaka-aineen laatuakaan parane, että sillä pyritään toki sitten siihen, että meillä esimerkiksi ruokapakkausten saataisiin sitten enemmän hyvälaatuista kierrätettyä raaka-ainetta.

Nina: Ja se homogeenisuus siinä varmasti on yksi tosi tärkeä asia, että siellä on vain just sitä mitä halutaan että siellä on mukana.

Ja toi mainitsit tuon re-use eli sen uudelleen käytettävän pakkauksen ja ne vaatimukset siinä niin sekin on yksi haastava juttu mun mielestä suunnittelijan näkökulmasta pohtia ja ajatella sitä, että mikä sen kerran käytettävän pakkauksen, jos mietitään vaikka verkkokauppaa. Esimerkkinä että sä tilaat jostain kaukaa jotain verkkokaupasta ja se tulee vaikka nyt kuitupakkauksessa, se on helppo pistää tuosta keräykseen ja kierrätykseen sitä kautta ja tiedät että se päättyy sitten uudelleen mahdollisesti myös takaisin pakkaukseksi. Mutta kun taas sitten, että jos se on uudelleen käytettävä pakkaus ja sitä lähetellään tuossa edestakaisin, niin siitäkin tulee sitten niitä päästöjä ja kustannuksia myöskin, että ei tämä nyt missään nimessä ole yksioikoinen ja yksiselitteinen, että se on aina tapauskohtaisesti mietittävä niitä asioita.

Katja: On joo ja kyllähän se vaatii myöskin kuluttajan käytöksen muutoksen, että meidän kuluttajina pitää oikeasti sitten olla valmiita menemään sinne kauppaan niiden pulloja ja purnukoiden kanssa ja täyttää niitä siellä, että mennään ehkä vähän takaisin päin tavallaan tässä yhteiskunnassa, miten on aikaisemmin toimittu. Ettei aina oletetakaan, että kaikki on kaikki on uudelleen ostettavissa, vaan meillä on sitten se meidän ostoskori erilaisia purnukoita täynnä kun me mennään kauppaan ja se on iso systeemimuutos, erityisesti kuluttaja, käytöksen muutos mun mielestä, että se se tulee skaalautumaan.

Nina: Joo ja toi on tuosta kuluttajasta, voisin puhua vaikka kuinka kauan, että on kuuluttaja on se kompleksinen markkinatoimijat joka nähdään ehkä myös siinä sitten, että se edesauttaa ja mahdollistaa niihin kiertotalouden mukaisiin ratkaisuihin siirtymistä. Kuluttajat on tietoisia ja koko ajan enemmän ja enemmän tietoisia ja haluaa tehdä kestäviä valintoja. Toisaalta siellä on se toinen porukka, mikä ei ikinä sitten tule toimimaan estävästi, jos niin koe sitä helpoksi.

Tämä kaikki pitäisi olla helppoa toisaalta, mutta sitten myöskin kuluttajat koetaan... Tämä on ihan tieteellisen kirjallisuuden pohjalta, että kuluttajat koetaan sitten toisaalta taas suurena esteenä niille kiertotalouden mukaisille, että se raha on myös edelleen se mikä motivoi, että sen takia meillä varmaan ne PET-pullot kiertävät tosi hyvin, koska se koetaan niin kun myöskin taloudellisesti kannattavaksi kuluttajan näkökulmasta. Että, varmasti vaatii uudenlaisia innovaatioita ja toi hyvä että nostit kuluttajan esille.

Niina kuten todettiin alussa, että mikään tuote tai ratkaisu ei itsessään ole kestävällä, niin se vaatii myös niiltä käyttäjiltä sitten toimia ja hyväksyntään myös.

Tosiaan tuossa puhuttiin alussa ja siitä, että 2030 mennessä pitäisi olla siellä kierrätettäviä ratkaisuita ja sitten myös mainitsit uudelleenkäyttö vaatimuksen. Tai tämä termi re-use tuli tähän. Niin miten nyt vielä näkisit että se DfR sitten oikeasti tähän kaikkeen liittyy. Ehkä vähän viittasitkin jo niihin trendeihin ja kilpailuetu asioihin tuosta.

Katja: No kyllä mun mielestä se DfR on sellainen, mitä ei voi sivuuttaa. Se voi muuttaa tapoja viestiä kuluttajalle. Että, jos nyt miettii kuluttajapakkauksia, niin se DFR tietynlaisilla pakkauksilla voi jopa vaikuttaa sitten sen pakkauksen kokoon tai minkälaisia niin kun etiketöinti tapoja on. Riippuen nyt vähän mihin suuntaan DFRT on menossa.

Että, kuluttaja voi oikeasti DfR:n myötä nähdä muutoksia sitten niissä perinteisissä pakkauksissa mitä mitä tuolla kaupan hyllyllä on. Ja näkee varmasti jo tänä päivänäkin, kun puhutaan näistä monomateriaaleista. Kuka kahvia juokaan, niin on varmasti nähnyt myös kahvi pakkauksessa muutosta, että ne on mennyt pois niistä multi- tai monikerros materiaaleista.

DfR sinällään on mielestäni ehkä kuluttajan näkökulmasta tämmöinen piilovaikuttaja niinkuin sanoin, elikkä se on sen pakkauksen suunnittelijan ja sen pakkausarvoketjun otettava huomioon se DfR. Siitä en ole ihan varma kuinka paljon kuluttaja näkee siinä, paitsi siltä kantilta, että me voidaan helposti niitä kierrättää. Meidän ei tarvitse enää miettiä, että onko tämä tai voinko laittaa tämän, pitääkö poistaa etiketti? Pitääkö poistaa korkki? Vaan se sinne, DfRään on otettu huomioon että kuluttajalle se on helppoa se pakkauksen kierrättäminen. Mikä taas sitten mahdollistaa sen skaalautuvuuden ja kaiken muun.

Mutta enemmän meille, jotka toimivat pakkausarvoketjussa niin se DfR on kyllä sitten sellainen dokumentti, jota pitää ymmärtää ja jota pitää tietysti sitten noudattaa. Toki voi jättää noudattamatta, mutta kyllähän siellä sitten on siellä DfR:ssä niitä sanktioita esimerkiksi näistä tuottajavastuumaksuista. Elikkä jos se pakkaus ei pääse tiettyyn kierrätettävyyssuokkaan niin sitten sille kuka niitä maahan tuo lankeaa isommat tuottajavastuu maksut, että kyllähän siellä nimenomaan sen rahan kautta sitä myös painostetaan menemään oikeaan suuntaan.

Nina: Joo kyllä se on kumman motivaattori. Nyt on puhuttu näistä kuluttaja pakkauksista ja muista. Niin miten, tai on vähän hassukin kysymys, että miten tuossa B to B eli yritysten välisessä kaupassa, miksi se on siinä kaikki paljon helpompaa tällä tästäkin näkökulmasta.

Katja: Niin en mä tiedä onko se helpompaa ja onhan sielläkin pakkauksia ja jokainen yritys kierrättää pakkaukseensa lähestulkoon.

Että mitä vähemmän se yrittikin tuottaa tavallaan jätettä polttoon, että vähemmän silläkin on maksuja että mitä enemmän pystytään kierrättämään niitä, niin kyllähän se pitää paikka, että se raha etu olemassa sielläkin.

Ehkä se on näkyvämpää siellä kuluttajapuolella. Ja niillä bändeillä, jotka toimii kuluttajakentässä, että siellä tavallaan se väärin tehty pakkaus herättää enemmän keskustelua, kun se brändi on niin isolla siinä niin pakkauksessa näkyvissä.

Nina: Se on kyllä totta.

Katja: Yritykseltä yritykselle yritykselle niin se ei ole niin selkeätä, että kenen brändin tuote se on ja se ei välttämättä päädy niin suuresti sitten suurennuslasin alle.

Nina: Joo, ja sitten ehkä toinen näkökulma siinä voi olla se, että toisaalta sitten mä näkisin, että niitten yritysten välisessä kaupanteossa se tavallaan se uudelleenkäyttö mahdollisuus voisi olla helpompaa ja pitää sitten ne pakkaukset siellä kierrossa pidempään. Ihan siinä samassa käyttötarkoituksessa, varsinkin jos on isot volyymit niin. Niin taisitkin mainitakin jotain niitä trendejä myös niistä tuossa mitä aikaisin juteltiin.

Katja: Joo ja jos mietitään logistiikka yrityksiä, niin onhan siellä paljon tämmöisiä uudelleenkäytettäviä laatikoita millä lähetetään. Niistähän on myöskin sitten tässä uudessa pakkaus ja pakkaus jätelaissa niin siellähän on myös sitten vaatteita näiden DfR kautta näille niinku b to b pakkauksille. Mutta siellä sitten se määrä on jo niin isompi, ja ne ovat suljettuja prosesseja ja siellä on vaan vähemmän toimijoita siellä suljetussa prosessissa niin se on helpompaa myöskin skaalata sitä ja tehdä sitä heti tehokkaammaksi. Että, kun mietitään kuluttajapakkausten, siellä on niin monta toimijaa välissä.

Nina: Niin ja se arvoketju nimenomaan tai se myöskin sitten se toimitusketjun eri palaset niissä täytyy kaikki miettiä myös sitten eri toimijoiden näkökulmasta, että on se aikamoinen jumbppa, että se tosiaan kun on monta kertaa saanut sillä pakkauksella on monta tehtävää.

Katja: Just sillä yrityksellä ehkä on sitten se intressi niin kun myöskin siinä raha mielessäni käyttää sitten niitä pakkauksia uudestaan, koska heidän ei tarvitse sitten aina tuottaa uusia ja he todennäköisesti pystyy myös keräämään ne ja pesemään ja mitä kaikkea siinä nyt pitää tehdä. Niin kuin sanoit niin se arvoketju ei ole niin kompleksinen ja se yksi toimija siinä arvoketjussa voi jo tehdä paljon b to b puolella.

Nina: Mitäs jos ruvetaan jo pikkuhiljaa lopettelemaan, niin mitä kannattaa muistaa tästä design for recycling aiheesta ja tai ylipäätään kiertotalouteen suunnittelemisesta pakkauksiin liittyen.

Katja: No jos summaroisi ehkä kolmeen asiaan, niin mielestäni ensimmäinen tärkeä asia on se, että pitää katsoa sitä pakkausta kokonaisuutena ja missä se pakkaus tullaan käyttämään.

Ja sitä kautta sitten pureutua siihen, että missä se pakkaus tullaan käyttämään, niin mikä se sen hetkinen DfR on? Mihin sen pitäisi vastata?

Ja sitten kolmantena se että pitää olla valmis itse hankkimaan sitä tietoa ja olla kiinnostunut kiertotalouden mukaisesta suunnittelusta, koska tämä elää koko ajan tämä pelikenttä. Niin ei voi ehkä olettaa, että se mikä on totta nyt, niin on totta kahden vuoden päästä. Jos haluaa erottautua ja haluaa siitä kilpailuetua itsellensä, niin tässä on aika hyvä valttikortti.

Nina: Kyllä olen samaa mieltä, mutta toisaalta se voi aiheuttaa ehkä vähän turhautuneisuuttakin kun mikään muu ei ole varmaa kuin muutos.

Katja: Just näin, just näin.

Nina: Mutta itsekin olin kirjoittanut tuohon itselleni ylös tuon, että tuote ja pakkauksen, ne on yksi kokonaisuus ja ratkaisu minkä sinäkin tuossa mainitsit? Niin, mutta jos mietitään vielä yritysten näkökulmasta kun mainitsit tuon, että se voi olla myös semmoinen aikamoinen kilpailuetu ja kilpailuvaltti olla oikeasti hyvin perillä näistä asioista ja miettiä erilaisia toimintatapoja. Niin mitä nyt yritysten näkökulmasta kannattaisi muistaa, kun pohtii näitä asioita.

Katja: No mun mielestä. Yksi on se, että minkälaisia muutoksia on valmis itse ajamaan? Meillä yrityksillä on tietysti me ollaan. Meillä on erikokoisia yrityksiä ja osalla on mahdollisuus vaikuttaa. Kannattaa ehkä miettiä sitä, että haluaako vaikuttaa. Ja jos niin mihin asioihin haluaa vaikuttaa?

Ja myöskin ehkä yritysten kannalta niin semmoinen tiedon jakaminen, koska kaikki saa tietoa vähän eri paikoista. Semmoinen yhteistyö on tässä nyt mielestäni se kriittinen asia, että kukaan ei pysty ratkaisemaan tätä yksin ja kaikki katsoo sitä asiaa vähän monesta kulmasta, niin nyt pitäisi vaan niin alan toimijoiden yhdessä keskustella ja viedä tätä asiaa eteenpäin.

Nina: Toi on ihan huippu. Musta tuntuu, että tämä yhteistyö sanana tulee aina, ihan sama mistä aiheesta keskustellaan näissä podcasteissa, niin kaikki mainitsee tuon yhteistyön, että se on tosi tärkeä sana, että kukaan ei pysty tekemään yksin näitä asioita. Ja sitten se mitä sanoit tuossa aikaisemmin siitä lisäarvosta, että tästä voi saada oikeasti sitä lisäarvoa siihen omaan bisnekseen kun ymmärtää oikeasti näitä asioita, niin se antaa varmasti sitä ajattelemisen aihetta näiden asioiden ympärille.

Mutta luulen, että meillä alkaa olla keskeisimmät jutut tässä purkissa niin kiitos Katja tosi paljon, että pääsit tänne keskustelemaan näistä aiheista ja asioista.

Katja: Kiitos kutsusta. Tämä oli tosi kiva mahdollisuus ja näistähän nyt voisi jutella vaikka useammankin podcastin verran, mutta aloitetaan tällä.

Nina: Niin voisi jutella. Joo kiitos, kiitos vielä kerran ja toivottavasti tästä jäi kuulijoillekin jotain miettimisen aihetta.

Tämä oli pakkaus arvoketjun kiertotalousosaaja -koulutuksen podcast, kuuntelit jaksoa, pakkaus ratkaisun suunnittelusta kiertotalouteen. Tervetuloa hankkeen nettisivuille tutustumaan ajankohtaisiin asioihin.